

Aljaž Primožič:

KAMENČKI

1. PRIZOR - MATT

POROČEVALEC 1: Matthew Shepard se je rodil 1. decembra 1976. Odraščal je v prijazni ameriški ulici s pretežno belopoltim prebivalstvom. Kot otrok je pisal pesmice in pisma in jih potem puščal v nabiralnikih sosedov. Ko so mu starši povedali, da je pošiljanje pisem brez znamk prepovedano, je začel pobirati kamenčke in jih barvati z različnimi vzorci. Te kamenčke je potem puščal po soseski.

POROČEVALEC 2: Vsi v soseski so vedeli, kdo je Matthew.

POROČEVALEC 3: Matthew se je dolgo iskal. Poskušal najrazličnejše stvari. Kmalu je ugotovil, da bi rad bil pravnik in da bi rad pomagal revnim.

POROČEVALEC 2: Svojo spolno usmerjenost je dolgo skrival. Bil je prepričan, da bo lahko svobodno zaživel šele v večjem mestu, kamor se je kasneje tudi preselil.

POROČEVALEC 1: 6. oktobra 1998 je v nekem lokalu praznoval prijateljev rojstni dan. Po praznovanju ga je družba, ki jo je spoznal tisti večer, povabila, da ga odpelje domov.

POROČEVALEC 3: Matthew je bil tisto noč brutalno pretepen in privezan na ograjo ob cesti. Družbo so aretirali, ti pa so v svoj zagovor povedali, da si je to zaslužil, ker je bil gej.

POROČEVALEC 2: Šest dni po napadu je Matthew Shepard umrl za posledicami poškodb.

2. PRIZOR - JAZ, ON, ONA

MIKROFON 1: Lahko bi reku, da se je vse začelo že zlo zgodi. Po obnašanju sem bil vedno drugačen od ostalih fantov. Dneve sem preživljal večinoma v družbi punc. Ne vem, zakaj. Mogoče nezavedno. Fantovska družba me ni preveč zanimala, ker sem za razliko od ostalih fantov bil zlo miren in ja ...

MIKROFON 2: Vse se je ubistvu začel, ko sem se pri enajstih zalubila v eno punco, ki je hodila na isto osnovno šolo kot js. Res je bila lepa. Prva je prišla v puberteto iz naše generacije. Ampak men se to, da mi je všeč punca, ni zdel ravno čudno, ker sem mislala, da vsi čutimo isto. Pol sem pa počas ugotovila, da temu ni tak.

MIKROFON 3: Dolg časa se nisem sprejela. Ne vem, pač ... Odraščala sem s temi poceni slovenskimi tv serijami. Vsi vemo, da so tam besede gej in peder zmeri uporabljene slabšalno. Za biseksualce itak tisti, ki pišejo scenarije, še sploh niso slišali. Enkrat so mel celo obdobje, da so v vsaki seriji vrgl enga geja, pač lik, ki je bil pol tam grozljivo smešen s svojo stereotipno hojo pa oblačenjem. Lejzbik itak še zdej ni v teh serijah. Kot da ne obstajamo.

MIKROFON 1: Tam nekje v petem razredu sem bil prvič deležen opazk s strani sošolcev, zakaj se družim sam s puncami. In ubistvu mi je ravno to dal misliti, zakaj res nisem tak kot ostali fanti. Cel 5. b je naskrivaj okrog govoril, da sem gej in ja, sčasoma sem se začel spraševati tudi, zakaj mi nobena od sošolk ni všeč.

MIKROFON 4: Najprej sem povedala svoji najboljši prijateljici. Enkrat sva sedeli pred šolo in je pač nanaslo na lezbijke. Ful me je bilo strah, kaj bo, če ji povem. Čisto možno bi bilo, da me ne bi več marala. Mislim. Da bi mela tisti nek čuden nezaveden odpor do mene. In sem bila tolik firbčna, kak se bo odzvala, da sem ji povedala, da sem pač biseksualka. Ona pa se mi je začela smejati in me objela. Potem mi je še povedala, da je tak ali tak že dolgo vedla. Nekak tak občutek sem ji dajala.

MIKROFON 1: Vsi ostali sošolci so mel school crush na neko punco. Razen js. To me je najprej motl in nisem vedu, zakaj sem tak. Potem sem tut js ugotovu, da sem gej. Menda so to vsi drugi vedl al pa vsaj suml, še preden sem se tega zavedu sam.

MIKROFON 5: Moj bratec je bil 2. al 3. razred, ko se je odloču, da bi rad treniru ples. Cela družina ga je pr tem ful podpirala. Mami je poznala vodjo plesne skupine in takoj zrihtala, da je lahk šou enkrat gledat, kak to zgleda. Ful je bil navdušen. Pol mu je pa naslednji dan sošolka rekla, da je ples sam za punce. Od takrat o plesu noče niti slišat.

MIKROFON 6: Js sem si od nekdej želel bit s fanti. Čudno se čuje, vem, ker nam je v otroštvu zmeri predstavljena samo tista klasična zveza fant - punca, ampak js sm to čutu v sebi. Priznam, včasih sem celo čutu, da bi mi blo kot punca na svetu lažje. Da bi lahk končno mel rad tistga, ki ga js hočem. No, potem sem pa na internetu odkril, da obstajajo tut fantje, ki majo rad fante. In da nas sploh ni malo.

MIKROFON 7: Sebe dojemam kot osebo, ki je popolnoma enakovredna poljubnemu »strejt«
posamezniku, namreč odkar sem sama seb priznala, da sem lezbijka, sem postala totalno imuna na vse morebitne opazke, ki jih družba meče v mene. Povsem brez problemov na instagramu objavlam slike s punco in se ne zmenm za nobene govornice. Prav tak brez problemov povem vsem, da sem lezbijka.

ODMEV: Ja, lezbijka sem! Pa kaj?

MIKROFON 7: Ja, lezbijka sem! Pa kaj? Nisem se odločla, da bi rada bla taka. Taka sem od nekdej. In folk tega sploh ne razume. Ne, nisem se nekje v tretjem letniku srednje frizerske odločla, da me privlači sošolka. Nisem se! Tega, prov tega, ljudje ne razumejo. Pa kaj se jim res zdi, da bi se odločla za tako življenje? Da sem se odločla, da bi rada vse življenje poslušala to nakladanje o tem, kako zlo nenaravna sem, pa kdaj bom mela otroke in da zdej je pa že res čas, da si najdem kajga tipa. Če bi lahko izbirala, tega nikol ne bi izbrala! Zdej se morm pa vsak dan borit z vsemi temi ljudmi.

3. PRIZOR - ŠOLSKI ZVONCI

MIKROFON 1: Na začetku srednje sem trenirala košarko. Ženska mladinska ekipa pač. Same punce, itak. 11 nas je blo. Trenirale smo 5x na teden, skupi hodle na tekme, priprave ... Ubistvu smo postale prava družina. In ja, logično, da smo se po treningih tut skupi tuširale. Vse smo se. Razen Daše. Ona se nikol ni hotla.

MIKROFON 2: Mislim ... Še zdej sem ubistvu brez pravih moških prijatlov. Enkrat sem že mislu, da zdej pa končno mam prijatla. Mitjo. Pol pa pridem enkrat v garderobo pred športno in je tam, ta Mitja, ki se pred drugimi sošolci afna in pači s to stereotipno gejevsko hojo, mehko roko in tem primitivnim bullshitom. Drugi so mu žvižgal in navijal, ko da smo na kaki nogometni tekmi. Takrat me je res postal še bolj strah. In vedno bolj se mi zdi, da bo to problem ne samo v vseh kasnejših prijateljstvih ampak tut v ljubezni.

MIKROFON 1: In pol se je razvedlo, da je Daša lejzba. Vse smo ble šokirane. A zato se noče tuširat z nami? Shit, sej res.

MIKROFON 2: Na naši osnovni šoli so mel zmeri nekoga za zafrkavat. In ko se je čudežno po vsej šoli razvedlo, da sem gej, sm bil seveda js taprvi na listi bodočih žrtev. Tisto prvo zafrkavanje na hodniku v stilu: »Lej ga pedra, a grema skupi drkat?« je kr hitr minilo. Pol je sledilo izogibanje v garderobah pred športno. Niso se hotl preoblačit v istem prostoru z menoj, ker sem jih baje gledu v rit.

MIKROFON 1: Od takrat tut preoblačenje z Dašo ni blo več isto.

MIKROFON 2: Tam okrog božiča, prov spomnem se, da je snežil pred šolo, me je pa edn od tistih mal močnejših tipov po pouku prislonu k steni in s ključi usmeru proti men: »Kaj je zdej ti, pederček? A me boš posilu?« Nimam pojma, kak dolg me je tišal v steno. Sošolci so hodl mim, reku pa ni noben nič. Po par minutah me je spustu, js pa sem z napol zavezanimi bulerji teku domov po decembrskem snegu ... Ampak to je trajal sam kak let. Mogoče še manj. Pol jih je minil.

MIKROFON 3: Menda se nekateri ful bojijo srednje šole. No, js se je nisem. In tut moj najboljši prijatu, ki je šou na isto srednjo, se je ni. Verjetno zato, ker si je res želel čim prej zbežat od teh primitivnih, homofobnih kmetov na osnovni šoli. Vedu je, da bo na srednji šoli drugače. Gimnazija pač. Tam so sami odprti intelektualci. Te sredne se je res tolk veselil.

MIKROFON 4: V šoli v naravi v sedmem razredu smo se s par prijatli igral resnica ali izziv. Moj prijatu Alen je predlagu, da si gremo govorit skrivnosti. Ok, vsi so bli za, čeprav nobeden ni ravn vedu, kaj bi sploh reku. Nismo mel nekih skrivnosti.

MIKROFON 3: Kupovanje zvezkov pa ful predragih učbenikov. Fak. Tisto poletje je blo res polno pričakovanja. Menda za vse nas, bodoče fazane. Prišlo je celo tak dalč, da so na fejsbuku nardil različne skupine. Recimo ... Mel smo skupino tistih, ki so vzel nemščino na višji ravni, pa španci vem, da so tut mel svojo grupo. In ko sva prek nekih poznanstev pristala v tej skupini je blo noter polno punc in en fant.

MIKROFON 4: In pol Alen kr butne: »Gej sem.« What?! Kaj? Od kdaj? Kaj?! Sploh nisem posumla. Shit. Ampak ... Sej je res bil zmeri tko mal drugače, ampak ... Da je gej? No, tega si pa reees nikol nisem mislala. Sploh nisem vedla, kaj mu naj rečem. Noben ni vedu. Fak.

MIKROFON 2: OK, sem si mislu, s puncami sem se tak že v osnovni šoli dost družu, fant pa tut ne more bit nek bad guy, sej je gimnazijec. Gimnazijci so pa pametni in razgledani ljudje, a ni tak? Oni ne obsojajo. In pol, kr naenkrate, ta tip, Gašper, napiše v skupino:

GLAS 1: Ej ti, če si peder, se me raj izogibi na hodnikih.

MIKROFON 2: Shit. In pol se naenkrate nisem več veselil srednje.

MIKROFON 5: Teh kočljivih tem se običajno izogibamo, ampak je beseda lani pri sociologiji nanesla na geje in njihov položaj v družbi. Argumentirana debata, ki jo je vodla profesorca pač. Ubistvu je blo

prov zanimivo slišat mnenja ljudi, s katerimi preživljam 8 ur 5 dni v tednu. 4 leta.

GLAS 2: Pa zakaj se mi sploh ukvarjamo s tem? Sej geji obstajajo samo v Ameriki. Pri nas tega ni.

MIKROFON 5: To je rekla moja sošolka. Prov to je rekla. In potem smo kr zaključl razpravo. Od takrat se o tem pri nas ne pogovarjamo. Ker se nam ni treba!

4. PRIZOR - LARRY

POROČEVALEC 1: Larry King je imel od nekdanj rad ljubezen. Čeprav je ni imel veliko.

POROČEVALEC 2: Pri dveh letih je bil posvojen. Ponavljal je prvi razred osnovne šole. Zamenjal je nekaj šol. Nekaj domov.

POROČEVALEC 3: V sedmem razredu je prvič prišel v šolo v ženskih petah in namazan z ličili. To je opazila tudi pomočnica ravnatelja na šoli, ki je sodelavcem januarja 2008 poslala sporočilo:

POROČEVALEC 1: »Na šoli imamo dijaka, ki se je odločil, da bo svojo spolno identiteto izražal z ličili. To je njegova pravica. Nekaterim otrokom se to zdi zabavno, druge moti. Dokler ne povzroča težav v razredu, je to njegova pravica. Prosim, da se z dijaki pogovorite o odnosu do njega. Ni mus, da jim je všeč, a vseeno mu morajo dati njegov prostor.«

POROČEVALEC 3: Nekaj dni kasneje je Larry zaprosil, da ga uradno kličejo Latisha.

POROČEVALEC 2: V začetku februarja je v garderobi pristopil do sošolca in ga vprašal, ali bi bil njegov zmenek za valentinovo. Potem je zbežal iz šole.

POROČEVALEC 3: Larry King je bil 12. februarja dvakrat ustreljen. Ob 8.15 zjutraj v učilnici za računalništvo. Ustrelil ga je sošolec. Njegov zmenek za valentinovo. Star je bil samo 15 let.

POROČEVALEC 2: Dan kasneje so potrdili njegovo smrt.

5. PRIZOR - ZA OTROKE GRE

MIKROFON 1: Doma dolg nism upala povedat, da palim na punce. Ne vem, te teme smo se zmeri na daleč izognal, pa ne da so bli moji starši ravn nastrojani proti istospolnim, ampak ... Nekak se jim ni zdel, da se mormo o tem pogovarjat. In pol, en petek zvečer, ko fotra še ni blo iz službe, z mami gledava televizijo. In kr naenkrat js butnem v njo: »Mami. Men se zdi, da so mi všeč punce.« In pol nič. Tišina. Še naprej je strmela v televizor, potem pa se je čist počasi obrnala proti men. Gledala me je:

GLAS 1: Eh, ne, ljubica, preveč filmov gledaš. Sej te bo minilo. Ne skrbi.

MIKROFON 2: Moj brat je gej. Čeprav se še zdej popolnoma ne zavedam, kaj to pomen in kaj točno bi si mislala o tem, me je zadelo. Čeprav je že, ko je bil mali, Tilen kazu nekaj zlo očitnih znakov, da bo verjetno v življenju enkrat 'prišu iz omare'. Prvič sem se vprašala o njegovi usmerjenosti, ko sem na njegovem računalniku našla gejevsko pornografijo.

MIKROFON 3: Blo je neki časa nazaj, ko sm ugotovila da nisem straight. Mislim, da je blo 2 leti nazaj, nisem prepričana. Uglaunem, povedala sm mami in me je sprejela z odprtimi rokami. Mislim da si ne bi mogla predstavljat niti želet boljše izkušnje z njo. Ko sm povedala bratu, je reku sam, da je ok, še useen sem js pa ni važno koga mam rada. Z atijem sm mela mal težav, ampak na koncu me je useen sprejel.

MIKROFON 4: Kako sem doma povedu, da sem gej? Hmm, v osmem razredu sem mami napisu pismo, ki ga je ona potem prebrala vsem doma. In kak je bil odziv? Ja, kdo bi pa resno jemal sina, ki pri trinajstih reče, da so mu všeč fanti? Sem pa dobu prepoved dobivanja z geji do polnoletnosti - zgolj iz preventive, da bom začel še za puncami gledat. Ni jim uspel.

MIKROFON 2: Blo je enkrat poleti. Mama je pred hišo, na terasi, likala perilo. S Tilmom sva bla vsak v svoji sobi. Čez neki časa sem slišala mamin glas, da naj pospravima likalno desko, kable in likalnik, ker je zaključla. Oba z bratom sma šla ven na teraso in začela pospravljat. Ko sva pospravla tut perilo, sva se usedla za mizo na terasi. Pač pogovor o običajnih stvareh. Pol je vzel moj telefon, ker mi je hotel pokazat neke čevlje. Ker sem čez neki cajta hotla svoj telefon nazaj, sem vzela njegovga in ga odklenla. Na hitro sem pregledala aplikacije, ki jih je mel naložene. Itak je hotu svoj telefon takoj nazaj. Ravno takrat sem opazla ime ene od aplikacij: 'Romeo-g...'. Takoj sem šla v App store in vtipkala del imena aplikacije, ki sem ga vidla. Prikazala se je aplikacija Romeo-dating app for gay people. Takrat me je zadel tist občutek. Začela sem se trest, ker me je Tilen vprašal, kaj iščem, kaj počnem, kaj sm ugotovila. Potem sm v čim bolj mirnem tonu rekla: V redu je. Ugotovila sem. Ni se ti treba več delat. Vsaj pred mano ne.

ODMEV: V redu je. Ugotovu sem. Ni se ti treba več delat. Vsaj pred mano ne.

6. PRIZOR - PISMO

ALJAŽ: Draga Helena! Če res želiš, ti bom povedal, kaj se zgodilo. Od februarja dalje sem se dobival s fantom iz Kopra, to je kraj na slovenski obali. Matej, precej kul tip, 23 let. Študira latinščino in primerjalno književnost. Spoznala sva se v Tiffany klubu v Ljubljani. Večkrat sva se dobila, si pisala SMS-e in tako naprej. Potem sem pa eno nedeljo nekje v hiši založil telefon. Cel dan sem ga iskal. Niti naslednje jutro ga ni bilo nikjer. Samo mama se je oglasila na vratih moje sobe in rekla

MIKROFON 1: Pa zakaj si to naredu?! Da te ni sram!

ALJAŽ: Zaloputnila je vrata. Ko se je babica vrnila od maše, so me poklicali iz sobe. Oče je začel

MIKROFON 2: Vsi vemo, zakaj smo tu. Aljaž, mislil sem, da si nehal s temi nagnusnimi stvarmi s fanti. Ampak sem čutil, da gre zadnje čase vse v napačno smer ... Kdo je Matej Erjavec? Ha?

MIKROFON 1: Ne, sploh ne govori. Da te ni sram! Vse slike smo videli. Fuj!

MIKROFON 2: A to je zato, ker smo ti vedno ponujali vse? Vse smo ti prinašal k riti! Ti pa takole!

ALJAŽ: Sploh nisem vedel, kaj naj bi rekel. Vsi so strmeli vame. Babica, oče, mama. Babica je celo jokala in šepetala, naj ne bom taka žival. V rokah je držala rožni venec.

MIKROFON 2: A tak bi rad bil?!

ALJAŽ: Ja. Tak bi rad bil. Tak sem.

MIKROFON 1: Fuj! Ti boš AIDS fasu, nič ne bo iz tebe! Da se mi takoj pobereš iz bajte, pa da te nikol več ne vidmo! Žvad ena!! Da te ni sram!

ALJAŽ: Pobral sem telefon, ki ga je mama prej prinesla na mizo, in zbežal v sobo. V kovček sem nametal celo omaro in se odpeljal v Koper. K Mateju.

ALJAŽ, VSI MIKROFONI, VSI GLASOVI, ODMEV, PUBLIKA: Tak bi rad bil. Tak sem.

ALJAŽ: Imel sem težko obdobje, ampak zdaj sem boljše. Živim pri Mateju. Kako si ti, draga Helena? Doma vse dobro? Mimogrede, z Matejem planirava, da te poleti obiščeva v Pragi. Si za? Bodi dobro, tvoj Aljaž.

7. PRIZOR - TOLIKO GLASOV

MIKROFON 1: Letošnja Žauska. Tist velik koncert v Žalcu. S prijateljco sma šle na zadnjo neprespano noč pred začetkom šole. Tanja, ta prijateljca, pač ne izgleda kot tipična ženska, kratki lasje, brez ličil ... Noč se je lepo razvila. Tanja si je celo najdla enga tipčka in sta šla nekam na samo, ko do njiju pristopta dva moška in ju začneta napadat:

GLAS 1: Prokleta pedra, spizdita to delat domou, midva ne misliva tega jebenga pedrskega sranja gledat.

MIKROFON 1: Grozila sta tud s fizičnim nasiljem. Ko sta ugotovila, da je poleg fanta dekle, sta se brez besed pobrala. In če bi bla Tanja fant?

MIKROFON 2: Spomnim se prvega zmenka z Manjo. V Ljubljano, kjer sma se dobili, ker je ona iz Tržiča, js pa iz Celja, sem šla z vlakom. In pač na zmenku. Sej veste, tista iskrica je takoj preskočila. Bli sva ob Ljubljanci v enem kafiču. Mežiknala sm ji in pol je ona men. Sploh ne vem, kdaj sma se prijele za roke. Kr na mizici v baru.

GLAS 2: Emm ... V šoli smo se učil, da je homofobija menda strah pred istospolno usmerjenimi. O tem itak govorijo sam, ko se navezuje na kako znano osebnost. Tam v Ameriki. Ko da tega pri nas ni, ampak še vseen ne razujem, zakaj bi se moral o tem več govorit. Saj to ni nič posebnega, al je?

GLAS 3: Mislim ... Sej sem bil priča takim napadom v šoli drgač. Moj sošolc Kevin recimo pravi, da je treba vse pedre pobit. Sam js se s tem lih ne strinjam. Ker tut pedri so ljudje. Sicer je mal butast, če je narava tak narjena da so fantje pa punce skupi zaka bi bli pač fantje pa fantje skupi, sam men je vseen, naj tak delajo, če jim tak paše.

MIKROFON 3: Vsaj en vikend v mescu obiščemo babico in dedija. Nedeljska kosila, ki se pol prevesjo v čudne razprave treh

generacij. Amm. In en vikend smo se začel pogovarjat o gejih. Vse kul, dokler babi ne reče:

GLAS 4: Js mislim, da bi moral vse pedre postrelit. Fukat v rit ni naravno.

MIKROFON 3: Kr tak iznenada. Pol neki časa strmim v njo. No, pol sem pa dokončno popizdila.

MIKROFON 2: Ker je bla nedelja, je bla itak cela Lublana polna upokojencev, ki so peljal svoje vnučke na sladoled, da so lahk šli njihovi starši v miru na nedeljski izlet. Tut v kavarni jih je blo nekaj. In eden je takoj, ko je opazu, da se držima za roke, pomignil ženi.

GLAS 5: O fuj, zakaj to delata? To ni naravno. Pa ne pred otroki, no.

MIKROFON 5: Ampak kaj če je pa to, da sem gej, res bolezen? Kaj če sem ubistvu ... bolan?

GLAS 6: Vsega je itak kriva ta LGBT multi kulti agenda! Sram naj jih bo, pedre proklete!!!

MIKROFON 6: Hja. Torej pr nas doma se take kočljive debate ponavadi začnejo kr pri družinskih večerjah al pa kosilih. Skratka tam, ko nas je ceu kup za mizo pa usak ma kej za povedat. In tokrat mi sploh ni blo treba sprašvat, kako ma kdo mnenje o istospolno usmerjenih. Zgleda, da je blo dost vina za podlago. Sploh ne vem, kako smo prišli na to temo. Spomnim se tetine izjave.

GLAS 7: Men gre tak na jetra, da, ko užgem televizijo, slišim sam o teh pedrih pa babah, ko majo ista nagnjenja. Pa sej to ja ni naravno niti normalno no. Mislim, naj bojo, če že morjo bit. Sam nej se skrijejo u en kot pa nej jih bo sram samih sebe, ne pa da se mi še promovirajo na raznih paradah al karkol se že grejo. Fuj!

MIKROFON 7: Js sm se v nekem obdobju pubertete, tam okrog 17. rojsnega dneva, odločila, da ne bom več lejzbika. Da bom pač začela gledat za tipi ...

MIKROFON 6: Dejstva, da ji je fotr intenzivno prikimavau, sploh ne bom poudarjala. Mami pa oma sta bli bol ko ne tiho. Sam glede na to, kok pobožna je oma, mislim, da se je večinoma kr strinjala s povedanim, ker u svetem pismu pač ne piše, da so istospolno usmerjeni ljudje ok.

GLAS 8: A pedofili bojo tut lahk mel otroke al kaj?!

MIKROFON 8: Pred leti je k men pršu frend, ki drugač žvi na Poljskem. Res dolg se nisva vidla, zato sva šla najprej na kavo v Braniborja in pol vn na vsak svoj čik. Pač tak tipičen babji čvek. In je prišla mim grupa tipov, pa mu je eden z druge strani ulce, tam pri turistični agenciji zakriču, naj crkne, proklet peder. K sreči ta frend ni razumel slovensko.

GLAS 9: A veš, zdele, ko je bila tista Kmetija, ko je bil tist, je bil tudi drugače usmerjen, ampak frajer 1A, veš, moški, ja, zmeraj je bil bolj v žensko napravljen, kot v moškega. Take tančice je nosil, veš, pa visoke pete ... Al pa tisti, ki se dajo operirati iz moškega v žensko. Taki, ki so drugače usmerjeni, se ponavadi ne poročijo tko normalno, ampak pozneje na tihem. Pa se družijo s svojimi. To je to. No, a sem dobr povedala?

GLAS 10: Sej je lepo, da so, sam usepovsod jih pa tut ne nucamo. Nej ostanejo lepo tam u Ameriki pa se majo fajn, tuki jih ne rabimo.

MIKROFON 9: In potem se ti v nekem trenutku začne dozdevat, da te cel svet gleda postrani. Da je cel svet proti teb. Še sam si ne verjameš več.

GLAS 11: Js kot dolgoletna čebelarka vem, da mora otrok met starša obeh spolov. Matico in trota. A zdej si bojo pa umislal, da lahko ma kr vsak že otroka?!

MIKROFON 10: Punco si bom poisku.

GLAS 12: Ja sej, men se to tut ne zdi ok. Mislím, zadnjič sm glih brau en članek o tem, kak so starši vrgli hčerko vn, kr jim je povedla da je homo. Pa kak so se pol ljudje zgražali nad njimi. Pa ko jih jebe, js dam pa staršom prau. Da ti celo življenje vlagaš u enga froca pa se trudiš, da bo normaln, pol ti pa tole nardi. Pa nej spi pod mostom zarad mene, to pol ni več moj otrok pa pika. Ti lobiji jih spreminjajo, pol nej pa še skrbijo za njih pa jih preživlajo.

GLAS 13: Mislím ... Sprejemam že njihove odločitve, sam razumela in podpirala jih pa nikol ne bom.

GLAS 14: Pa to ni naravno, no. Zakaj to delate?

GLAS 15: Prokleti pedri!!!

VSI MIKROFONI, VSI GLASOVI, ODMEV, PUBLIKA: Prokleti pedri!!! Pedri! Jebene lejzbe!

NEKI GLAS (*morda je ODMEV, a gledalec v hrupu na odru težko loči med njima*): No, sam lejzbike je pa fajn gledat, ko seksajo.

Vse se umiri.

8. PRIZOR - LJUBEZEN?

MIKROFON 1: Blo je enkrat po šoli. Svojo punco sem pospremla na vlak. Ura je bla tri in itak se je vsem mudil domov. Držali sma se za roke in se pogovarjali, ko sma čakali vlak. Zraven naju je stala starejša gospa in naskrivaj gledala proti nama. Na njenem obrazu sem prov lahk vidla gnus. Prov vidl se ji je, kak zlo jo moti to, da se drživa za roki. Preden je šla sma se iz inata poljubli, prov tko strastno sva se poljubli.

MIKROFON 1: S punco sva bli nekje v parku na klopci in se je ena babica začela dret čez park na naju, da punce ne smejo poljubljat punc. Pol sva počakali, da pride bližje and we kissed again, sam zato, da bo za zihr vidla to hudodelstvo.

MIKROFON 3: Na isti klopci sva sedela z žigatom. Takrat ko je bla tista stavka učiteljev in je blo celo Celje prazno. In pol pride mim ena grupa mal starejših tipov. Mal naju je ratal strah. Kaj, če so vidl, da se držima za roke? En tip se nama je približu. Fak! Ampak on je sam skulirano prašu, če ma kdo faracajk. Wtf.

MIKROFON 4: Od takrat me ni ničesar več strah. Vsakmu lahko povem, kaj sem. Kdo sem. In to ne spremeni ničesar. Sej - kaj nam pa lahk nardijo?!

MIKROFON 5: Men je res všeč, da mam na šoli eno profesorco, ki je lezbijka. In tega ne skriva. Ni je sram priznat, da žvi z žensko. Js mislim, da je to edini način, kako se širi strpnost.

ODMEV: Bit ponosen na to, kar si. In da te ni sram.

9. PRIZOR - ORLANDO

POROČEVALEC 1: Rosalie Ramos je 11. junija 2016 pred spanjem pripravila paradižnikovo omako, da bi jo sin pojedel, ko se vrne iz nočnega kluba. Odšla je v posteljo. Ni pričakovala, da jo bo ob dveh zjutraj zbudilo zvonjenje telefona.

GLAS 1: Vaš sin je bil ustreljen.

POROČEVALEC 1: Zajela jo je panika, ki so jo čisto potihom mirile misli, da je bil mogoče ustreljen le v nogo. Bilo je huje, kot je pričakovala. Napadalec v nočnem gejevskem klubu je Almodovarja ustrelil trikrat. V prsi, rebra in trebuh. Umril je v bolnišnici.

POROČEVALEC 2: Mino Justice je sredi noči zbudil telefon. Sin Eddie ji je poslal sporočilo.

GLAS 2: Mami. Rad te imam.

POROČEVALEC 2: Sledilo je drugo sporočilo.

GLAS 2: V klubu streljajo.

POROČEVALEC 2: Še vedno jo pošiljal sporočila.

GLAS 2: Ujet sem na stranišču.

Prihaja.

Umril bom.

POROČEVALEC 2: V ponedeljek zjutraj so sporočili, da je Eddie Justice mrtev.

POROČEVALEC 3: In še 47 drugih, ki so bili tisto noč v gejevskem klubu Pulse v Orlandu na Floridi.

VSI MIKROFONI, VSI GLASOVI, ODMEV, PUBLIKA:

Štejejo do devetinštirideset; recitirajo imena.

Se delajo, da se to ni zgodilo.

Se delajo, da se predstava ni zgodila.

POROČEVALEC 3: Napadalec je nekaj dni pred tem na ulici srečal gejevski par. Že takrat jima je grozil, da ju bo ubil, ker se poljubljata v javnosti. Samo to ga je zmotilo ... Samo to.

KONEC